

Neljännenkymmenennen jakeen kätkeyty historia – numero kaksikymmentäviisi

Hesekiel numero kuusi

Jeff Pippenger

2026-08-11

Olen ammentanut eräästä Testimonies-kirjan kohdasta, joka esittää erilaisia totuuden linjoja liittyen Hesekielin, Jesajan ja Johanneksen kokemukseen pyhäkössä. Johannes kääntyi nähdäkseen äänen takanaan Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa.

Minä olin Hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikään kuin pasuunan, joka sanoi: Minä olen Alfa ja Omega, ensimmäinen ja viimeinen; ja: mitä näet, kirjoita kirjaan ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, jotka ovat Aasiassa: Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan. Ja minä käännyn katsomaan sitä ääntä, joka puhui minulle. Ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa. Ilmestys 1:10–12.

Patmoksen saarelta ja sitten taivaalliseen pyhäkköön, missä Johannes näkee näyn Kristuksesta, josta sisar White meille kertoo, on sama näky, jonka Daniel näki kirjansa kymmenennessä luvussa.

”Noina päivinä minä, Daniel, olin murheellinen kolme täyttä viikkoa. Minä en syönyt mitään herkullista leipää, eikä lihaa eikä viiniä tullut suuhuni, enkä minä voidellut itseäni lainkaan.... Sitten minä nostin silmäni ja katsoin, ja katso: siinä oli eräs pellavavaatteisiin puettu mies, jonka kupeet oli vyötetty Ufasin puhtaalla kullalla. Myös hänen ruumiinsa oli kuin krysoliitti, ja hänen kasvonsa olivat kuin salaman näköiset, ja hänen silmänsä kuin tulisoihdut, ja hänen käsivartensa ja jalkansa olivat kiiltävän vasken väriset, ja hänen sanojensa ääni kuin kansanjoukon pauhu” (Daniel 10:2–6).

”Tämä kuvaus on samankaltainen kuin se, jonka Johannes antoi, kun Kristus ilmoitettiin hänelle Patmoksen saarella. Danielille ilmestyi itse Jumalan Poika. Herramme tulee yhdessä toisen taivaallisen sanansaattajan kanssa opettaakseen Danielille, mitä oli tapahtuva viimeisinä päivinä.” Sanctified Life, 49.

Ensimmäiset yhdeksän jaetta osoittavat, kuinka Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan juuri ennen ihmiskunnan koetusajan päättymistä. Ilmoitus annettiin Jumalalta Jeesukselle, joka antoi sen Gabrielille, joka antoi sen Johannekselle valtuutuksin, että Johannes lähettäisi sanoman seitsemälle seurakunnalle. Jesaja sai samanlaisen valtuutuksensa tehdä näin kuudennessa luvussa, ja Hesekiel sai saman toimeksiannon toisessa ja kolmannessa luvussa. Johannes on vanki saadessaan valtuutuksensa, Hesekiel ja Daniel ovat vankeina Babyloniassa, ja Jesaja elää Juudan jumalattoman kuninkaan Aahaan historian aikana.

”Pyöriä oli pyörien sisässä niin monimutkaisessa järjestyksessä, että ne ensi näkemältä näyttivät Hesekielistä olevan kokonaan sekasorrossa. Mutta liikkueissaan ne toimivat ihmeellisellä täsmällisyydellä ja täydellisessä sopusoinnussa. Taivaalliset olennot panivat

nämä pyörät liikkeelle, ja niiden yläpuolella, kaiken ylimpänä, oli iankaikkinen olento kirkkaalla safiirivaltaistuimella; ja valtaistuimen ympärillä oli kaartuva sateenkaari, armon ja rakkauden vertauskuva. Näyn kauhistuttavan kirkkauden valtaamana Hesekiel lankesi kasvoilleen, kun ääni käski hänen nousta ja kuulla Herran sanan. Sitten hänelle annettiin varoitussanoma Israelille.” Testimonies, 751.

Sitten minä kuulin Herran äänen sanovan: Kenet minä lähetän, ja kuka menee meidän puolestamme? Niin minä sanoin: Tässä olen minä, lähetä minut. Jesaja 6:8.

“Tämä näky annettiin Hesekielille aikana, jolloin hänen mielensä oli synkkien aavistusten täyttämä. Hän näki isiensä maan autiona...”

Samoin, kun Jumala oli avaamaisillaan rakkaalle Johannekselle seurakunnan historian tulevia aikakausia varten, Hän antoi hänelle vakuutuksen Vapahtajan kiinnostuksesta ja huolenpidosta kansaansa kohtaan ilmoittamalla hänelle ”Yhden Ihmisen Pojan kaltaisen”, joka vaelsi lampunjalkojen keskellä, mitkä symboloivat seitsemää seurakuntaa. ...

“Nämä opetukset ovat meidän hyödyksemme. Meidän on tuettava uskomme Jumalaan, sillä aivan edessämme on aika, joka koettelee ihmisten sieluja. ...”

”Me seisomme suurten ja juhlallisten tapahtumien kynnyksellä. Profetia täyttyy nopeasti. Herra on ovella. Pian avautuu eteemme ajanjakso, joka on kaikille eläville valtavan tärkeä. Menneisyyden kiistat heräävät uudelleen; uusia kiistoja syntyy. Näitä kohtauksia, jotka maailmassamme ovat toteutuvat, ei ole vielä edes osattu kuvitella. Saatana toimii inhimillisten välikappaleiden kautta. Ne, jotka pyrkivät muuttamaan perustuslakia ja saamaan aikaan lain, joka pakottaa sunnuntain viettämiseen, käsittävät tuskin, mikä on oleva seurauksena. Kriisi on aivan edessämme. ”

”Mutta Jumalan palvelijoiden ei tule tässä suuressa hätätilassa luottaa itseensä. Jesajalle, Hesekielille ja Johannekselle annetuissa näyissä näemme, kuinka läheisesti taivas on yhteydessä maan päällä tapahtuviin tapahtumiin ja kuinka suuri on Jumalan huolenpito niistä, jotka ovat Hänelle uskollisia. Maailma ei ole ilman hallitsijaa. Tulevien tapahtumien kulku on Herran käsissä. Taivaan Majesteetti pitää omassa hoidossaan kansakuntien kohtalon samoin kuin seurakuntansa asiatkin. ...”

”Hesekielin näyssä Jumalalla oli kätensä kerubien siipien alla. Tämän on tarkoitus opettaa Hänen palvelijoilleen, että juuri jumalallinen voima antaa heille menestyksen. Hän on työskentelevä heidän kanssaan, jos he panevat pois vääryyden ja tulevat puhtaiksi sydämeltään ja elämältään.

“Elävien olentojen keskellä kulkeva kirkas valo salaman nopeudella kuvaa sitä vauhtia, jolla tämä työ lopulta etenee täyttymykseensä. ...”

”Veljet, nyt ei ole murheen eikä epätoivon aika, ei aika antautua epäilykselle ja epäuskolle. Kristus ei nyt ole Vapahtaja Joosefin uudessa haudassa, suuren kiven sulkemana ja Rooman sinetillä sinetöitynä; meillä on ylösnoussut Vapahtaja. Hän on Kuningas, Herra Sebaot; Hän istuu kerubien välissä; ja kansojen taistelun ja kuohunnan keskellä Hän yhä varjelee kansaansa. Hän, joka hallitsee taivaissa, on meidän Vapahtajamme. Hän mittaa jokaisen koettelemuksen.

Hän valvoo pätsin tulta, jonka täytyy koetella jokaista sielua. Kun kuninkaiden linnakkeet kukistetaan, kun Jumalan vihan nuolet lävistävät Hänen vihollistensa sydämet, Hänen kansansa on turvassa Hänen käsissään.” Testimonies, osa 5, 752–754.

Neljä raamatullista todistajaa vahvistaa sen tosiasian, että Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sanoma annetaan niille henkilöille, joita tämän profeetan kokemukset pyhäkössä esikuvallisesti kuvaavat. Vasta silloin, kun astumme sisälle taivaalliseen pyhäkköön, meille annetaan se sanoma, jonka julistamiseen meidät on määrätty. „Pätsin tuli”, joka koettelee „jokaista sielua”, on Malakian kolmannen luvun pätsituli.

Mutta kuka kestää hänen tulonsa päivän, ja kuka voi pysyä pystyssä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin sulattajan tuli ja niin kuin vaatteidenvalkaisijain saippua. Ja hän istuu hopean sulattajana ja puhdistajana; hän puhdistaa Leevin pojat ja perkaa heidät niin kuin kullan ja hopean, jotta he toisivat Herralle uhrilahjan vanhurskaudessa. Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahja on oleva Herralle otollinen niin kuin muinaisina päivinä ja niin kuin entisinä vuosina. Malakia 3:2–4.

Sulattaja tietää, että hopea on ollut sulatusuunissa oikean ajan, kun hopea on niin puhdasta, että se heijastaa sulattajan kasvot. Tämä muinoin käytettyä hopean puhdistusmenetelmää koskeva seikka on sopusoinnussa sen kausatiiviverbin ”marah” kanssa, jonka Daniel näki kymmenennessä luvussa. Näinä viimeisinä päivinä Herra johtaa kansaansa pyhäkköön koetellakseen, puhdistakseen ja perkataksaan ne, jotka ovat ehdolla kuuluakseen sadanneljänkymmenenneljän tuhannen lipun alle. Tänä ajanjaksona ”Hän työskentelee kanssamme”, ”jos” me ”panemme pois vääryyden ja tulemme puhtaksi sydämessä ja elämässä”. Jotkut, kuten Daniel 10:ssä, pakenevat tuota kokemusta, mutta ne, joita Daniel symboloi, näkevät kyllä Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen suuren peilikuvamaisen näyn, ja, kuten Jesaja osoittaa, heidän huulensa kosketetaan alttarilta otetulla hiilellä, ja heidät puhdistetaan ja valmistetaan viemään sanoma sekä luopuneelle seurakunnalle että sitten maailmalle.

Sanoma esitetään pyhiköiden uskollisille sieluille. Kolmas Mooseksen kirja, luku kaksikymmentäkolme, kun se asetetaan helluntaikauden yhteyteen, on tarkoitettu heijastamaan liitonarkkia kaikkeinpyhimmässä. Uskon kautta luvun sanomien rakenne osoittaa pyhässä historiassa kolme tienviittoa, joiden puitteissa pätsin koe saatetaan päätökseen. Jumalallisen syvällisesti—kahdennenkymmenennenkolmannen luvun profeettallinen rakenne antaa profetian tutkijalle mahdollisuuden paikantaa Hesekielin ensimmäisen luvun ensimmäiseen jakeeseen.

Kolmantena vuotena, neljäntenä kuukautena, kuukauden viidentenä päivänä, ollessani pakkosiirtolaisten joukossa Kebar-joen varrella, taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyjä. Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Jojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena. Hesekiel 1:1, 2.

Pappina niiden sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana Hesekiel on seitsemännentoista riemuvuosisyklin kolmannessakymmenennessä vuodessa, viisi vuotta ennen Nebukadnessarin suorittamista Jerusalemin kolmesta piirityksestä kolmatta vuonna 587 eKr. Jakeen kolmaskymmenes vuosi on kolmekymmentä vuotta Vanhan testamentin historian

suurimman herätyksen jälkeen, ja se on viidennen vuoden viidentenä päivänä, asettaen näin luvun viisi Hesekielin todistuksen ylle. Kahdessa alkujakeessa havaitsemme, että kolmekymmentä yksilöidään kerran ja luku viisi mainitaan kolme kertaa. Helluntaikauteen sovitettussa 3.

Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkolmannen luvun rakenteessa kolmasakymmentä edustava toinen koetus ulottuu pasuunajuhlaan, viisi päivää Kristuksen taivaaseennousuun, sitten viisi päivää sovituspäivään, ja sitten viisi päivää tienviittaan, joka edustaa sekä varhaissadetta (helluntaita) että myöhäissadetta (lehtimajanjuhlaa). Rakenne esittää kolmekymmentä, jota seuraavat kolme viiden askelta. Hesekiel on temppelissä, ja 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkolmannen luvun rakenne on arkki.

Historia todistaa sen tosiasian, että Hesekiel on tässä kohdassa viisi vuotta ennen vertauskuvallista piiritystä, joka päättyy ja on esikuvana pian tulevasta sunnuntailaista, sellaisena kuin sitä edustaa Jerusalemin hävitys. Luku ”viisi” on Ensimmäisenä osatekijänä 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kolmannen luvun rakenteessa, samoin kuin luku kolmekymmentä.

Näissä artikkeleissa on osoitettu, että kun luvun ensimmäiset kaksikymmentäkaksi jaetta asetetaan rinnakkain viimeisten kahdenkymmenen kahden jakeen kanssa, ja sitten nämä kaksi kahdenkymmenen kahden jakeen riviä yhdessä asetetaan rinnakkain helluntaikauden kanssa, Malakian ahjon tuli, joka on kolmivaiheinen koetusprosessi, havainnollistuu selvästi. Näissä kolmessa vaiheessa ensimmäisellä ja kolmannella vaiheella on alfa ja omega, joka muodostuu neljän tienviitan sarjasta ja edustaa yhtä vaihetta.

Pääsiäinen, jota seuraa happamattoman leivän juhla, jota seuraa ohran ensihedelmäuhri, ja sitten ’viisi’ päivää happamattoman leivän juhlan päättymiseen. Nuo neljä tienviittaa muodostavat ensimmäisen koetuksen, ja Jeesus havainnollistaa aina lopun alulla, ja kolmaskin koetus muodostuu neljästä tienviitasta. Pasuunansoiton juhla, sitten Kristuksen taivaaseenastuminen, jota seuraa sovituspäivä, ja sitten viisi päivää myöhemmin sekä helluntain että lehtimajajuhlan saapuminen. Helluntai on varhaissateen vertauskuva ja lehtimajajuhla on myöhäissateen vertauskuva. 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkolmannen luvun mallissa sekä helluntai että lehtimajajuhla asettuvat kohdakkain.

Iloitkaa siis, te Siionin lapset, ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne; sillä hän on antanut teille syyssateen oikeassa määrässä, ja hän lähettää teille sateen, syyssateen ja kevätsateen, ensimmäisenä kuukautena. Joel 2:23.

Viimeinen koettelemisen ja puhdistuksen prosessi alkoi 31. joulukuuta 2023. Ensimmäinen koe oli perustavaa laatua oleva koe, jota kuvasi ”sinun kansasi ryövärien” kiista ja joka jakoi sen ryhmän, jota oli aiemmin koeteltu 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneen pettymyksen kautta.

”Historiassa ja profetiassa Jumalan Sana kuvaa pitkään jatkunutta totuuden ja erehdyksen välistä taistelua. Tuo taistelu on yhä käynnissä. Se, mikä on ollut, toistuu jälleen. Vanhat kiistakysymykset herätetään uudelleen, ja uusia teorioita nousee alituisesti esiin. Mutta Jumalan kansa, joka uskossaan ja profetian täyttymyksessä on ollut mukana julistamassa ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomia, tietää, missä se seisoo. Sillä on kokemus, joka on puhdasta kultaa kalliimpi. Sen tulee seistä lujana kuin kallio ja pitää luottamuksensa

alku järkkymättömänä loppuun asti.” Manuscript Releases, osa 1, 47.

3. Mooseksen kirjassa, luvussa kaksikymmentäkolme, ensimmäistä koetusta edustaa profeettallinen yhdistelmä kolmesta, jota viisi päivää myöhemmin seuraa happamattoman leivän juhlan päättyminen. Pääsiäinen oli ensimmäinen päivä, happamattoman leivän juhla oli toinen päivä, ja esikoishedelmien uhri oli kolmas päivä. Viisi päivää myöhemmin happamattoman leivän juhla päättyi. Ensimmäisen kolmesta koetuksesta profeettallinen rakenne esitetään myös kolmannessa ja viimeisessä koetuksessa. Tuossa kolmannessa tienviitassa, joka muodostuu kolmesta tienviitasta, joita seuraa yksi, pasuunansoiton juhla on ensimmäinen päivä, ja Kristuksen taivaaseenastuminen on viisi päivää myöhemmin, sitten sovituspäivä seuraa viisi päivää myöhemmin, ja sitten viisi päivää myöhemmin sekä helluntai että lehtimajanjuhla merkitsevät pian tulevaa sunnuntailakia, jota Hesekieli kirjassa edustaa Jerusalemin hävitys.

Happamattoman leivän juhlan päättymisen ja pasuunansoiton juhlan välillä on kolmekymmentä päivää, jotka eivät ainoastaan edusta papin vertauskuvaa, vaan myös toista koetusta niistä kolmesta koetuksesta, jotka sisältyvät jumalalliseen havainnollistukseen.

Kristuksen kaste havainnollistaa pääsiäisen, happamattoman leivän ja esikoislyhteen kolme tienviittaa, sillä nämä kolme tienviittaa edustavat Kristuksen kuolemaa, hautaamista ja ylösnousemusta. Näitä kolme askelta seuraa viisi päivää neljänteen askeleeseen, jota edustaa happamattoman leivän juhlan päättyminen. Kaste esittää nämä kolme askelta yhdessä lyhyessä hetkessä, kun Johannes kastoi Messiaansa. Kevään juhlat erottavat nämä kolme askelta toisistaan yhdellä päivällä kunkin välillä, ja syksyn juhlat erottavat nämä kolme askelta toisistaan viidellä päivällä.

Kun sovellamme kevätjuhlien ensimmäistä koetta yhdistelmänä, jossa on kolme tienviittaa ja jota viisi päivää myöhemmin seuraa yksi tienviitta, ja sitten sovellamme syysjuhlia kolmena tienviittana, joita viisi päivää myöhemmin seuraa yksi tienviitta, muodostuu profeettallinen rakenne, joka koostuu kolmen tienviitan alfamerkistä, jota seuraa viisi päivää, minkä jälkeen seuraa kolmekymmentä päivää, sekä syysjuhlien kolmannelta kokeesta tienviittana, jossa kolmea seuraa viisi päivää — rakenne havainnollistaa ensimmäisen kokeen kattavan yhteensä viisi päivää, mitä seuraa toinen, kolmenkymmenen päivän koe, joka ulottuu viiden päivän kolmanteen tienviittaan. Viisi plus kolmekymmentä plus viisi on neljäkymmentä ($5 + 30 + 5 = 40$).

Kristuksen kastetta seurasi välittömästi neljäkymmentä päivää, jotka päättyivät kolmeen koetukseen. Paljon enemmänkin voidaan havaita 3. Mooseksen kirjan luvun 23 rakenteessa yhdessä helluntaikauden kanssa, mutta toisella tasolla tämä luku edustaa liitonarkkia kaikkeinpyhimässä.

Kolmannen Mooseksen kirjan kahdeskymmenennessäkolmannessa luvussa olevat kevät- ja syysjuhlat on sijoitettu kahden sapatin väliin. Nuo kaksi sapatia edustavat kahta peittävää kerubia, ja helluntaikauden tienviitat, sellaisina kuin ne asettuvat linjaan Kolmannen Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkolmannen luvun kanssa, edustavat arkkia ja kahta peittävää kerubia. Hesekiel viedään pyhäkköön ensimmäisessä luvussa, ja kun hänet viedään sinne, hän on ajallisesti viisi päivää ennen piiritystä, joka johtaa Jerusalemin hävitykseen ja esikuvallistaa pian tulevaa

sunnuntailakia. Sunnuntailakia edustavat helluntai ja lehtimajajuhla Kolmannen Mooseksen kirjan kahdennessakymmenennessäkolmannessa luvussa. Hesekiel on kolmantenakymmenentenä vuotena, ja kolmekymmentä on toisen ajanjakso niistä kolmesta koetuksesta, jotka muodostavat Malakian kolmannen luvun tulisen pätsin. Toista koetusta edustaa kolmekymmentä päivää, samoin kuin Hesekiel on kolmantenakymmenentenä vuotena seitsemännestätoista riemuvuosisyklistä, joka alkoi Joosian suuren pääsiäisen aikaan, niin kuin historioitsijat siihen viittaavat. Hesekiel on viisi vuotta ennen piiritystä, joka kesti kahdeksantoista kuukautta, ja hän on temppelissä, joka on niiden kolmen viimeisen koetuksen keskimmäinen, jotka puhdistavat ja perkkavat jäännöksen. Pietari oli Kesarea-Filippissä (Panium), niin ikään kolmen koetuksen keskimmäisessä, kuten Panium (Kesarea-Filippi), kirkastusvuori ja risti sitä edustavat.

Vuonna 592 eKr. Hesekiel tehdään ylliluonnollisesti ”mykäksi”, ja hän puhuu ainoastaan silloin, kun Jumala avaa hänen suunsa. Tämä tila jatkuu Jerusalemin kukistumiseen asti vuonna 585/6 eKr. Jumala oli saanut hänet puhumaan piirityksen alkaessa, sinä päivänä, jona hänen ”silmiensä ilo” kuoli, mutta hänen ei sallittu puhua vapaasti ennen kuin Jerusalemi, Israelin ”silmien ilo”, oli kukistunut. Jerusalemin kukistuminen edustaa pian tulevaa sunnuntailakia, ja juuri siihen liittyy Johannes Kastajan isä, kahdeksannen osaston pappi, joka tehtiin mykäksi palvellessaan temppelissä, missä myös Hesekiel oli (näyssä), ja hänkin tehtiin mykäksi noin yhdeksäksi kuukaudeksi. Vasta kahdeksantena päivänä Johanneksen syntymän jälkeen, kun Johannes ympärileikattiin, hänen sallittiin puhua. Kaksi profeettaa tehtiin mykiksi pyhäkössä ollessaan. Kolmas profeetta, joka tehtiin mykäksi katsellessaan Kristusta pyhäkössä, oli Daniel. Kymmenennessä luvussa Daniel on pyhäkössä, ja juuri kun häntä kosketetaan toisen kerran kolmesta, hänet tehdään mykäksi. Keskikohdassa Daniel tehdään mykäksi.

Ja kun hän oli puhunut minulle nämä sanat, minä käänsin kasvoni maahan päin ja mykistyin. Ja katso, eräs ihmislapsia muistuttava kosketti huuliani; silloin minä avasin suuni ja puhuin ja sanoin sille, joka seiso i edessäni: Herrani, näyn tähden tuskani ovat vallanneet minut, eikä minuun ole jäänyt voimaa. Daniel 10:15, 16.

Puhuminen

”Puhumisen” symboliikka tulee näkyvästi esiin pian tulevan sunnuntailain yhteydessä, kun Yhdysvallat puhuu lohikäärmeen tavoin, Bileamin aasi puhuu, Habakukin näky puhuu eikä valehtele. Ne kolme mykkää profeettaa, jotka tehdään mykiksi pyhäkössä ollessaan, puhuvat Jerusalemin hävityksen yhteydessä. Sakarjan kohdalla hän puhuu vahvistaakseen, että hänen poikansa uusi nimi on oikea, kuvaten siten Filadelfian seurakunnan jäseniä, joille annetaan uusi nimi.

Sen, joka voittaa, minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän enää koskaan lähde sieltä ulos; ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni minä kirjoitan häneen. Ilmestys 3:12.

Sakarialle annettiin taulu, johon kirjoittaa Johanneksen uusi sukunimi.

Ja tapahtui, että kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta; ja he kutsuivat häntä Sakariaaksi hänen isänsä nimen mukaan. Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi: Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes. Ja he sanoivat hänelle: Ei ole ketään sinun sukulaisistasi, jolla on tämä nimi. Ja he viittoivat hänen isälleen tiedustellen, minkä nimen hän tahtoi lapselle annettavan. Niin hän pyysi kirjoitustaulun ja kirjoitti sanoen: Johannes on hänen nimensä. Ja he kaikki ihmettelivät. Ja hänen suunsa aukeni heti, ja hänen kielensä vapautui, ja hän puhui ja ylisti Jumalaa. Luuk. 1:59–64.

Johanneksen uusi nimi vastaa Filadelfian seurakuntaa, ja nimi Sakarja vastaa Laodikeaa, sellaisena kuin sitä edustaa Sakarjan epäusko kolmannen enkelin sanomaan. Kaikki profeetat käsittelevät viimeisiä päiviä, ja viimeiset päivät ovat kolmannen enkelin historiaa. Sen tähden enkelin, joka toi sanoman, täytyy olla kolmas enkeli. Sakarja kieltäytyi ymmärtämästä, että Herra kulkisi Laodikean seitsemännen päivän adventistiseurakunnan ohi. Näissä profeetoissa on vielä enemmän sanottavaa äänen ennalleenasettamisesta, mutta jatkamme etenemistä kohti Joosian profeetallisen linjan ymmärtämistä.

जोसयिह का चक्र

Olemme käsitelleet seitsemättätoista riemuvuosijaksoa, joka alkoi Josian pääsiäisestä vuonna 622 eKr., mutta Josian linja alkaa jo kauan ennen vuotta 622 eKr. Israelin kapina, joka nosti Saulin valtaistuimelle Israelin ensimmäisenä kuninkaana, merkitsi niitä neljäkymmentä vuotta, joiden ajan kuningas Saul hallitsi, ja niitä seurasi neljäkymmentä vuotta, joiden ajan kuningas Daavid hallitsi, ja niiden jälkeen neljäkymmentä vuotta, joiden ajan Salomo hallitsi. Jumalan hylkääminen, joka niin syvästi loukkasi profeetta Samuelia, tapahtui vuonna 1097 eKr. ja aloittaa kapinan profeetallisen linjan, joka päättyi ristillä, kun juutalaiset julistivat, ettei heillä ollut kuningasta, vaan keisari.

Mutta he huusivat: Pois hänet, pois hänet, ristiinnaulitse hänet. Pilatus sanoi heille: Onko minun ristiinnaulittava teidän Kuninkaanne? Ylipapit vastasivat: Meillä ei ole kuningasta, paitsi keisari. Joh. 19:15.

1097:stä alkaen kolme kuningasta hallitsi kukin neljäkymmentä vuotta aina Salomon kuolemaan saakka vuonna 977 eKr., jolloin valtakunta sitten jakautui pohjoiseen ja etelään.

Ja sen jälkeen he pysyivät kuningasta; ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, Benjaminin sukukunnasta, neljäksikymmeneksi vuodeksi. Apt. 13:21.

Daavid oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta; Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentäkolme vuotta koko Israelia ja Juudaa. 2. Samuelin kirja 2:4, 5.

Salomon hallituskausi alkoi vuonna 971 eKr.; temppelin perustus laskettiin Salomon neljäntenä hallitusvuotena (967 eKr.). Rakennustyö kesti seitsemän vuotta (1. Kun. 6:37–38), ja temppeli valmistui Salomon yhdentenätoista hallitusvuoden kahdeksantena kuukautena. Virallinen vihkiminen tapahtui seitsemäntenä kuukautena (Eetanim-kuussa), lehtimajajuhlan aikana (1. Kun.

8; 2. Aik. 5–7). Kuninkaita, temppeliä ja kansakuntaa kutakin edustaa historiassa neljänsadan yhdeksänkymmenen vuoden ajanjakso, joka selvästi merkitsee profeetallista ajanjaksoa suhteessa joko kuninkaisiin, temppeliin tai kansakuntaan.

Daniel vietiin vankeuteen vuonna 607 eKr., vaikka enemmistö raamatullisista kronologeista pitää vuotena 605 eKr. Historiallisen asiakirjatodistuksen on oltava sopusoinnussa profeetallisen todistuksen kanssa, ja niiden tapahtumien symboliikka, jotka on historiallisesti merkitty sille historian aikajanalle, joka alkaa kuninkaanpyynnöstä vuonna 1097 eKr., vaatii useiden profeetallisten todistajien perusteella, että 607 eKr. on oikea sovellus eikä 605 eKr. Vuosi 607 eKr. merkitsee kuninkaiden linjassa neljänsadan yhdeksänkymmenen vuoden päättymistä, mutta se aloittaa myös yhden niistä kolmesta ensisijaisesta seitsemänkymmenen vuoden esityksestä, jotka esiintyvät tässä linjassa. Vuosi 607 eKr. merkitsee niiden seitsemänkymmenen vuoden päättymistä, jotka alkoivat Manassen vankeudesta vuonna 677 eKr. Ensimmäinen neljänsadan yhdeksänkymmenen vuoden symbolin esitys (jolla on linjassa kolme todistajaa) päättyy siinä, missä yksi seitsemänkymmenen vuoden kolmesta todistajasta päättyy ja toinen seitsemänkymmenen vuoden todistaja alkaa; matemaattinen rakenne todistaa vuoden 607 eKr. puolesta huolimatta siitä käsityksestä, että Daniel vietiin vankeuteen vuonna 605 eKr.

Saman linjan sisällä, joka sisältää 490 vuoden jakson ja liittyy kuninkaisiin vuodesta 1097 eKr. vuoteen 607 eKr., on myös 490 vuotta Salomon temppelin vihkimisestä pakkosiirtolaisuuden jälkeisen temppelin vihkimiseen Serubbaabelin toimesta vuonna 516 eKr. Tämä 490 vuotta koostuu 420 vuodesta Salomon vihkimisestä hänen yhdennentoista hallitusvuotensa aikana, mihin lisätään ne 70 vuotta, jolloin temppeli oli autiona pakkosiirtolaisuuden aikana; näin saadaan yhteensä 490 vuotta. Artakserkseen kolmas käsky annettiin 59 vuotta myöhemmin, vuonna 457 eKr., ja se merkitsee niiden 490 vuoden alkua, jotka oli ”määrätty” (leikattu pois, Daniel 9:24) Jumalan kansalle ja jotka päättyivät vuonna 34 Stefanoksen kivittämiseen. Tällä profeetallisella linjalla, joka alkaa perustavanlaatuisesta luopumuksesta, jossa Jumala ja profetian Henki hylättiin vuonna 1097 eKr., ja päättyy siihen, kun Stefanos näki Kristuksen seisovan Jumalan oikealla puolella, on tietenkin monia muitakin syvällisiä kronologisia todistajia. Tästä todistuksesta löydämme Joosian profeetallisen pyörän.

Sanon ”perustava luopumus”, sillä sukulinjan alku osoittaa, milloin Israel hylkäsi Jumalan Kuninkaanaan halutessaan itselleen maailmallisen kuninkaan ja merkiten siten Israelin inhimillisen monarkian perustan. Kirjoitan tämän myös Joosian pyörää varten, sillä Joosian nimi merkitsee ”Jumalan perustus”, ja se on sekä perustan että Jumalan kansan perustavan luopumuksen vertauskuva.

Kun Salomo kuoli ja kaksitoista heimoa jakaantui pohjoiseen ja etelään, tottelemattoman profeetan nuhtelu kohtasi Jerobeamin väärän jumalanpalvelusjärjestelmän vihkimisen, ja tuo nuhtelu sisälsi ennustuksen tulevasta kuninkaasta, jonka nimi oli Joosia. Jerobeamin ja kymmenen pohjoisen heimon perustavanlaatuisen luopumuksen yhteydessä ennustettiin Joosiaa ja hänen herätystään koskeva profetia, jota merkitsee vuoden 622 eKr. suuri pääsiäinen. Tuo herätys sai alkunsa Mooseksen kirjoitusten löytymisestä ja Jumalan kansaa vastaan annetusta tuomionjulistuksesta heidän jatkuvan luopumuksensa tähden. Kun Mooseksen kirjoitusten sanat luettiin kuningas

Joosialle, se sai aikaan Vanhan testamentin historian suurimman herätyksen. Profetia tulevaisuudessa syntyvästä lapsesta, jonka nimeksi tulisi Joosia, sisälsi myös tottelemattoman profeetan kuningas Jerobeamia vastaan esittämän profeetallisen tuomion tästä perustavanlaatuisesta luopumuksesta.

Mooseksen kirous, kuten Daniel sitä kutsuu, on 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa”, ja siitä tuli William Millerin perustavanlaatuinen löytö; William Miller on adventismin perustotuuksien vertauskuva. Millerin sanoman voimaannuttaminen 11. elokuuta 1840 tapahtui ”Josiah” Litchin työn kautta vuosina 1838 ja 1840. Vuonna 1863 nuo perustukset syrjäytettiin, ja ”seitsemästä ajasta” tuli paitsi filadelfialaisten milleriittien perustotuuksien vertauskuva myös Laodikean milleriläisyyden kapinan vertauskuva noita perustuksia vastaan. Ensimmäisen ja toisen enkelin milleriittien historia sisältää ”Josian” symboliikan, joka tullaan toistamaan kirjaimellisesti sadan neljäkymmenenneljän tuhannen historiassa. Josian pyörä ulottuu taaksepäin kuningas Saulin noituuteen ja sitten aina Laodikean seitsemännen päivän adventtikirkon suusta pois oksentamiseen sunnuntailain yhteydessä asti. Hesekielin Josian pyörää ollaan nyt avaamassa sineteistään sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen huipentumana.

Jatkamme näitä asioita seuraavassa artikkelissa.